

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 3 mars 1931 kl. 11 f. m.

*Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av väckta motioner
om garantiskattesystemets avskaffande i fråga om landstings-
skatten.*

Uti de likalydande, till konstitutionsutskottet hänvisade motionerna nr 180 i första kammaren av herr *Reuterskiöld m. fl.* och nr 267 i andra kammaren av herr *Lindgren m. fl.* har hemställts, »att riksdagen ville för sin del besluta sådan ändring av 1924 års landstingslag § 46 mom. 1, att där stadgade skyldighet att erlægga landstingsskatt skall åligga en var, som jämlikt senast fastställda taxeringslängder är inom landstingsområdet skattskyldig till kommunal inkomstskatt».

Beträffande motiveringen hänvisas till motionerna.

Skyldighet att erlægga landstingsskatt åligger enligt 46 § 1 mom. i lagen om landsting — med den inskränkning, som må föranledas av att lagen under vissa förutsättningar medgiver skattens territoriella differentiering — var och en, som enligt senast fastställda taxeringslängder är inom landstingsområdet skattskyldig till allmän kommunalskatt. Landstingsskatten utgöres av skattskyldig i förhållande till det antal skattekronor och skatteören, som enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen påförts honom på grund av skattskyldighet inom landstingsområdet.

Enligt kommunalskattelagen utgår den allmänna kommunalskatten som fastighetsskatt och som kommunal inkomstskatt. Såsom underlag för fastighetsskatt påföres skattskyldig sex skatteören för varje etthundra kronor av fastighetens jordbruksvärde, fem skatteören för varje etthundra kronor av fastighetens tomt- och industrivärde samt fyra skatteören för varje etthundra kronor av fastighetens skogsvärde samt för annan fastighet fem skatteören för varje etthundra kronor av fastighetens taxeringsvärde. Såsom underlag för kommunal inkomstskatt påföres skattskyldig ett skatteöre för varje krona beskattningsbar inkomst. Etthundra skatteören bilda en skattekrona.

Genom fastighetsskatten skall inkomst från fastighet anses vara beskattad till ett belopp motsvarande, i fråga om jordbruksfastighet, 6 procent av

Bihang till riksdagens protokoll 1931. 5 saml. 6 häft. (Nr 6.)

jordbruksvärdet, 5 procent av tomt- och industrivärdet samt 4 procent av skogsvärdet och, i fråga om annan fastighet, 5 procent av taxeringsvärdet. Vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet, av annan fastighet och av rörelse skall fördenskull, i den mån fastighet, som är underkastad fastighetsskatt, använts i förvärvskällan, avdrag ske för vad sålunda genom fastighetsskatt beskattats.

1928 års riksdag anhöll i samband med anmälan av sitt beslut i kommunalskattefrågan (riksdagens skrivelse nr 344), att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning rörande bland annat frågan i vad mån och på vad sätt tryggheten åt kommunerna av tillgång till fasta beskattningsunderlag kunde komma att utöver fastighet vila å även andra beskattningsföremål såsom näringsföretag och penningkapital samt liksom frågan hur vid sådan beskattning hänsyn skall kunna tagas till de skattskyldiges olika skatteförmåga. Sedermera förnyade 1930 års riksdag (riksdagens skrivelse nr 340) sin framställning i fråga om denna utredning samt hemställde, att den måtte utföras med den skyndsamhet, som med hänsyn till uppgifternas natur och omfattning är möjlig. I anledning härav tillkallades samma år sakkunniga (1930 års kommunalskatteberedning) med uppdrag att inom finansdepartementet biträda med utredning av vissa i statsrådsprotokollet för den 30 juli 1930 angivna skatteregleringsfrågor, med rätt för departementschefen att meddela de direktiv för arbetets bedrivande, som framdeles kunde finnas erforderliga.

Enligt vad konstitutionsutskottet inhämtat, kommer 1930 års kommunalskatteberedning att upptaga frågan om fastighetsskattens avskaffande såsom landstingsskatt till behandling i samband med de övriga skatteregleringsfrågor, som falla inom området för beredningens verksamhet. Vid sådant förhållande har utskottet funnit sig böra avstyrka bifall till motionerna utan att ingå i saklig prövning av desamma.

Utskottet får alltså hemställa,

att förevarande motioner icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 3 mars 1931.

På konstitutionsutskottets vägnar:

C. A. REUTERSKIÖLD.

Närvarande: Herrar Reuterskiöld, Sävström, Strömberg, Thulin, G. W. Hansson, Hellberg*, Mellén, Larsén*, Thorén, Valfrid Eriksson*, Ehrnberg*, Gustafson i Kasenberg*, Jansson i Edsbäcken*, Hallén*, Lindmark, Fast*, Petersson i Broaryd, Norling i Lesjöfors*, Alströmer* och Björck i Kristianstad*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av hrr *Reuterskiöld* och *Petersson* i Broaryd, som ansett, att utskottets yttrande bort hava följande lydelse:

Skyldighet _____ **erforderliga.**

Vid 1930 års riksdag föreslogs motionsvis utbrytande av frågan om reparationstalets nedsättning från 6 till 5 % i avseende å jordbruksfastighets kommunala beskattning från frågan om garantiskatteprincipens avskaffande eller vidare utformande på grundvalen av jordbruksfastighets fulla likställande med andra beskattningsunderlag. Bevillningsutskottet ville icke tillstyrka ett dylikt utbrytande, men hemställde om skrivelse till Kungl. Maj:t i syfte att få 1928 års riksdagsframställning om utredning av frågan om utjämning mellan olika beskattningsunderlag fullt tillgodosedd. Emellertid har den kommunalskatteberedning, som i följd härav tillsattes, numera utbrutit just sagda spörsmål, efter vad i första kammaren upplystes, då 1931 en motsvarande motion där behandlades. Det visar sig sålunda, att en utbrytning av specialfrågor ur det allmänna utredningsarbetet rörande utjämningsproblemet stundom låter sig väl göra trots tidigare däremot uttalade betänkligheter.

Alldeles det samma synes gälla beträffande garantiskatteprincipens avskaffande i fråga om landstingsskattens utformning. Av de upplysningar, utskottet inhämtat rörande denna frågas läge inom kommunalskatteberedningen, framgår, att beredningen säkerligen kommer att pröva denna fråga i samband med frågan om utjämningen i allmänhet mellan olika skatteunderlag för den kommunala beskattningen, men det framgår också, att sagda fråga icke torde bli föremål för fristående utredning efter utbrytning därav ur hela frågekomplexet. Emellertid synes en dylik utbrytning vara både befogad och i hög grad önskvärd, då landstinget, såsom i nu föreliggande motioner också framhållits, icke har samma behov av en garantiskatt som primärkommunerna.

Det är alldeles klart, att, vid eventuellt avskaffande av garantiprincipen i fråga om landstingsskatten, denna skatt i och för sig skulle kunna ordnas lika väl i överensstämmelse med statsskatten progressivt som i enlighet med den kommunala inkomstskatten proportionellt. Men frågan härom torde böra beredas av sammansatt konstitutions- och bevillningsutskott och måhända också av Kungl. Maj:t dessförinnan närmare utredas. Av detta skäl torde riksdagen böra, i anledning av de nu föreliggande motionerna, begränsa sig till avlåtandet av en skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om

skyndsam och särskild utredning av frågan om garantiskatteprincipens upphäavande i avseende å landstingsskatten och landstingsskattens utformande på lämpligaste sätt i övrigt.

Utskottet hemställer sålunda,

att riksdagen ville i anledning av motionerna I: 180 och II: 267 i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om verkställande av skyndsam utredning och framläggande av förslag rörande landstingsskattens omreglering.